

GAZETA POLSKA

wychodzi codziennie z wyjątkiem dni poświęconych o godzinie 2-jej rano.—Cena numeru 20 halerzy—15 fenigów.

Prenumerata:

W Dąbrowie miesięcznie 3 K. 50 halerzy kwartalnie 9 K. 50 halerzy półrocznie 17 K. 50 halerzy rocznie 32 K. 50 halerzy. W okupacji niemieckiej miesięcznie 2 K. 50 halerzy kwartalnie 7 K. 50 halerzy półrocznie 12 K. 50 halerzy rocznie 23 K. 50 halerzy. Za dostawę do domu dopłaca się wnosząc 50 hal.

Redakcja i Administracja w Dąbrowie

ul. Króla Sobieskiego 15; otwarte od 8 rano do 7 wieczorem.
PŁA w Redakcji: plac 3 Maja, cukiernia W. Czerwńskiego

CENY OGŁOSZEŃ: Na 1-szej stronie za wiersz płać 5 Kor.—Na stronie II-jej za wiersz 1 K. 50 hal. Należne za wiersz 2 K. 50 hal.—Ogłoszenia swyjące na IV-jej stronie za wiersz płać 100 hal. — Drobne ogłoszenia po 10 hal. za wiersz. Najmniej 1 Kor.

Wyrazy tłustym drukiem podwójnie.

Pogłoska o ustąpieniu Rady Regencyjnej. Po zawarcu pokoju.

Pożegnanie w Brześciu.

WIENIEŃ. C. i. k. Biuro korespondencyjne donosi z Brześcia Litewskiego pod dnem 11 b. m.: Dziś odbył się obiad pożegnani misji dyplomatycznych biorących udział w rokowaniach pokojowych w Brześciu Litewskim. Przy tej sposobności austriacko-węgierski minister spraw zagranicznych hr. Czernin i niemiecki delegaci czwórprzymierza oraz zastępcy Ukrainy wygłosili nowe w której wyraził podziękowanie marszałkowi polnemu ks. Leopoldowi bawarskiemu za gościnność okazaną przez naczelną komendę armii na wschodzie.

Książę marszałek polny odpowiedział na to w ciepłych słowach przyzem podniósł znaczenie dzieła pokojowego dokonanego w Brześciu. Wszyscy delegaci wychylili w ciągu dnia dzisiejszego i jutrzejszego.

Odjazd hr. Czernina.

WIENIEŃ. C. i. k. Biuro korespondencyjne donosi z Brześcia Litewskiego Minister spraw zagranicznych hr. Czernin wychodził dziś popołudniu z Brześcia Litewskiego i przybędzie z swym orszakiem do Wiednia w środę 13 b. m.

Radość w Bułgarii.

SOFIA (TBK). Tymczasowy prezydent minister Peszow zakomunikował Sobranium depesze, w której się bułgarskiej delegacji w rokowaniach pokojowych w Brześciu Litewskim Radziłow donosi gabinetowi o oświadczeniu delegacji rosyjskiej iż Rosya uznaje stan wojenny za skończony i zarządza zupełną natychmiastową demobilizację rosyjskich sił zbrojnych na wszystkich frontach.

Równocześnie Radziłow wyraża radość i narodowi bułgarskim życzenia z okazji pokoju w Rosyi.

Iżna przyjęła ten telegram oklaskami, poczem posiedzenie przetrwało na znak radości.

Faktyczny koniec wojny.

WIENIEŃ. (TBK) „Fremdenblatt“ pisze, że po oświadczeniu rosyjskiego zastępcy w Brześciu, iż Rosya uznaje stan wojenny za skończony i że zarządza natychmiastową demobilizację swych sił zbrojnych wojna między sprzymierzonymi a Rosyanami faktycznie została zakończona.

WOJNA.

Komunikat austriacki.

WIENIEŃ 12 lutego. Urzędowanie donoszą:

NA FRONCIE WŁOSKIM.

Na płaskowyżu Siedmiu Gmin i w okolicy Monte Asolone znowa działalność artylerji. Na północ od Val Stagna nasze wojsko wyrzuciło przeciwnika z jego pozycji.

P. Kucharzewski ustąpił? Premierem p. Stecki?

WARSZAWA. (tel. wł.) „Moment“ donosi, że prezydent ministrów p. Jan Kucharzewski połał się do dymisji wraz z całym gabinetem.

Rada Regencyjna uchwaliła p. Jana Steckiego do utworzenia nowego gabinetu.

Ustąpienie Rady Regencyjnej?

MORAWSKA OSTRAWA (w. wł.) Do „Morgenzeitung“ telefonują z Wiednia, że wiadomość o pokoju z Ukrainą przyzem Ukraina otrzymała Cieszyńskie wywołała w Warszawie wielkie wrażenie. Dalej donosi tenże dziennik iż w Warszawie Cieszyński z nastąpieniem Rady Regencyjnej (?)

(Wiadomość powyższa, podobnie jak głosiła przed niedawnym czasem plotkę „Morgenzeitung“ na temat oddania Polski w ręce Rosji należy przejąć z wielkim współwzruszeniem w tej wiarogodności).

Jedno-niewątpliwie jest pewnem, że wiadomość ta jest wynikiem gorących życzeń „ciężkiego przemysłu“ niemieckiego z którym pismo wspomniane stoi w stosunkach, którema to przemysłowi wzgl. aneksjonistom niemieckim dalsze komplikacje w Polsce bardzo byłyby na rękę. Red.)

Pojaliśmy przytem 6 oficerów i 170 żołnierzy.

Sześć sztabu generalnego.

Komunikat niemiecki.

BERLIN 12 lutego. Urzędowanie donoszą: NA FRONCIE ZACHODNIM.

Na wielu miejscach frontu działalność artylerji. Oddziały pieszoty na południe od St. Quentin i na wschodnim brzegu Mozy w lesie Courieres wykonywały skuteczne wywiady przyzem wzięły jeńców.

Między Filzry a Mozelą walka artylerji i mierników, która dziś rano zwiastowała o kolejki Remenuville zastrzeliła się.

NA FRONCIE WSCHODNIM: Położenie militarne na froncie Wierkorosyjskim i rumuńskim jest niezmiennym.

NA FRONCIE WŁOSKIM: Na płaskowyżu Siedmiu Gmin w ciągu dnia znowa walka artylerji. W miejscowym alaku, wojska austro-węgierskie oczyszczyły nieprzyjacielskie punkty oparcia na południowym stoku Sasso Rosso. Pojaliśmy przytem 6 oficerów i 170 żołnierzy.

NA FRONCIE MACEDONSKIM. Nic nowego.

Łutendoff.

Łódzie podwodne.

BERLIN (Urzędowe). We wschodniej części morza Śródziemnego i przy zachodnim wybrzeżu angielskim nasze łódzie podwodne zniszczyły okręty nieprzyjacielskie o łącznej pojemności 1800 ton.

KONSTANTYNOPOL (TBK). W zatoczce Czardarli nieprzyjacielska łódź podwodna była skutecznie ostrzeliwana przez artylerję nadbrzeżną. Pojmano z załogi kapitał i 3 marynarzy.

kach, którema to przemysłowi wzgl. aneksjonistom niemieckim dalsze komplikacje w Polsce bardzo byłyby na rękę. Red.)

Raut polityczny.

WARSZAWA. (tel. wł.). Dzienniki donoszą: W niedzielę po południu regent J. Ciotkowski urządził polityczny raut w którym wzięli udział pp.: prezes Kucharzewski i ministrowie, b. członkowie Rady Stanu, przedstawiciele różnych organizacji politycznych, działacze polityczno-społeczni, oficjele polskich Legionów, przedstawiciele prasy, literatury, sztuki i finansistów.

Główna rozmowa toczyła się o koło ostatnich zdarzeń, które się rozgrywały na ziemiach dawnej Rzeczypospolitej pod Smoleńskiem, Polcem i Witebskiem.

Abdykacja

króla rumuńskiego

SZTOKHOLM. (tel. wł.) W związku z dymisją Bratianu nadeszło z Jass doniesienie, że król Ferdynand złożył koronę na rzecz swego syna. (Wiadomości tej brak narazie potwierdzenia. Red.)

Z Rosyi.

Powstanie w Petersburgu.

SZTOKHOLM. Nadeszły tu niesprawdzone jeszcze wiadomości, że w Petersburgu wybuchły krwawe rozruchy.

Załoga stolicy toczy podobno zacięte walki z Czerwoną gwardją.

Wśród marynarzy panuje rozłam: część ich walczy obok załogi, część zaś broni Rady komisarzy ludowych.

Ochrona bolszewicka.

HAGA. Biuro Reutersa donosi z Petersburga:

Nowi agenci bolszewików i Czerwonej gwardji wzbudzają większy postrach niż ochrana i żandarmerja caratu.

Wszyscy żyją w niustannym obawie uwięzienia lub skonfiskowania posiadanych pieniędzy i przedmiotów wartościowych.

Oburzenie przeciwko temu systemowi rządów wzrasta i grozi wybuchem.

Centr. Rada Ukrainńska.

BAZYLEA (tel. wł.). „Matin“ donosi,

że Rada Centralna ciągle jeszcze obraduje w Kijowie i przygotowuje proklamację o odwróceniu Ukrainy od Rosyi.

Finlandya a czwórprzymierze.

BUDAPESZT. Przebywający tu profesor uniwersytetu helsińskiego, Paafondu, oświadczył, że wbrew wiadomościom przeciwnym, Finlandya zawrze pokój z państwami centralnymi.

W ciągu wojny obecnej Finlandya wogóle nie dostarczała Rosyi żołnierzy i dlatego z chwilą ogłoszenia swej niepodległości zaczęła się odrazu uważać za państwo neutralne.

Zresztą sejm fiński na pierwszym swem posiedzeniu po feryach Bożego Narodzenia ogłosił uroczyste neutralność Finlandyi.

Wojnę prowadzi Finlandya tylko z rządem rosyjskim.

Z Centrum Narodowego.

WARSZAWA (tel. wł.) W niedzielę i poniedziałek na zjazd Centrum Narodowego, przybyło 120 delegatów z różnych miejscowości obu okupacji. Rozprawy dotyczyły ostatnich zadań politycznych. Bardzo ożywiona dyskusja przeciągała się do późnej nocy w niedzielę a w poniedziałek trwały obrady cały dzień.

TELEGRAM HOŁDOWNICZY.

WIENIEŃ. (TBK) Prezydent Izby posłów dr. Gross wyśtawował do ces. Karola z okazji zakończenia wojny na froncie wschodnim telegram hołdowniczy wyrażający gratulacje.

Czytelników zalegających z przedpłatą prosimy o wyrównanie zaległości do dnia najdalej dziesięciu. W przeciwnym razie będziemy zmuszeni wstrzymać wysyłkę pisma.

Numer pojedynczy „Gazety Polskiej“ kosztuje wobec drożyzny papieru i znacznego podwyższenia plac wszystkim współpracownikom

20 halerzy.

Prenumerata miesięczna będzie wynosiła od 1 marca już wraz z przesyłką lub dostawą do domu 5 K. 10 hal.; bez przesyłki 4 K. 50 halerzy.

Administracja.

PROTEST KOŁA POLSKIEGO.

(Komunikat Sekretaryatu Koła polskiego).
WIEDEN, 15 lutego. Na wiadomość o warunkach pokoju zawartego z Ukrainą prezes hr. Goetz porozumiał się natychmiast z obecnymi w Wiedniu członkami przychodzącymi do stołowiaka, jakie Koło polskie zajęć powinno wobec tego zamysłu, którego urzeczywistnienie równałoby się katastrofie narodowej. Prezes wraz z drem Germanem, Kędziorem i Wysockim udał się w poniedziałek rano do prezydenta ministrów

Prezydent zażądał od prezydenta ministrów wyjaśnienia, zaznaczając, że odwrócenie od Królestwa kongresowego obszarów zamieszkałych w przeważnej części przez ludność polską wymaga, rymko-katolickiego, musiałoby Koło polskie do prezydenta tak w parlamencie, jak i w delegacjach do stołowiackiej opozycji.

Prezes Goetz stwierdził w końcu z całym naciskiem, że w tej sprawie tak w społeczeństwie polskim jak w Kole niema różnicy zapatrywań. Posiedzenie Koła polskiego zwołuje prezes na sobotę, godzinie 4 po południu, z porządkiem dziennym: 1. Sprawa pokoju z Ukrainą. 2. Stanowisko Koła polskiego wobec rządu.

Odwołanie konferencji Koła polskiego z premierem.

Konferencja prezydium Koła polskiego z prezydentem ministrów, zapowiedziana na środę, dnia 13 b. m., została przez prezesa Goetza odwołana.

KOŁO POLSKIE w OPOZYCYI.

Na odbytej 11 b. m. konferencji z prezydentem gabinetu drem Seidlerem prezes Koła polskiego hr. Goetz oświadczył: „Od najskromniejszego proletariatu aż do dziedzicznego członka Izby panów całej naród

przechodzi do opozycji”.
Do słów prezes przyłączyli się kolejni także przedstawiciele Koła, wyklajając katastrofalną dla narodu stratę ziem nadbańskich. W szczególności wiceprezes Kędziór podniósł, że pokój brzeski niweczy koncepcję austro-polską i na jej miejsce wprowadza rozwiązanie sprawy prusko-ruskiej.

W dyskusji zabierał głos także minister Twardowski w sposób, który znalazł pełne uznanie przedstawicieli Koła.

Prezydent gabinetu wysłuchał oświadczenia z widocznym uwolnieniem. Odpowiedział, że nie jest poinformowany o stanie rzeczy i czekać musi na przyjazd hr. Czernina.

Konferencja trwała 20 minut.

PROTEST STRONNICZTWA POLSKICH.

KRAKÓW 12 lutego.
Zebranie stronnictw i instytucji o którym donosiśmy wczoraj w telegramie zgromadziło w ratuszu reprezentantów wszystkich stronnictw. Przybyli wszyscy bawiarzy w Krakowie najwybitniejsi politycy polscy, między innymi: członkowie Izby panów: Dziadosz, Janowski, Jedrzejowicz i Michał Bobrzyński; posłowie do parlamentu: ac. Długosz, Jahl, Tetmajer, Haller, hr. Lasocki, E. Zieleniewski, Daszyński, hr. Moszczyński, Klemensiewicz, Bobrowski, K. Srokowski.

W skład prezydium honorowego zebrania powołano przez akłamację: Maryana Starzewskiego (nar. dem.), Jentysa (Zjednoczenia nar.), ac. Długosza (ludowicy), dr. Łazarskiego (demokrata), Daszyńskiego (soc.) i Zdz. hr. Tarnowski (kons.).

Kierownictwo obrad objął wicepr. r. m. J. K. Federowicz.

Zgromadzenie zgaśli radca sądu dr. Olszewski, referat wygłosił dr. Schmidt, poczem imieniem stronnictw przemówili pos. St. Grabowski, pos. Daszyński, K. Buszczyński, red. Srokowski, pos. Tetmajer i pos. Haller oraz przedstawiciele młodzieży, poczem uchwalono przez akłamację następujące rezolucje:—

II.
Zgromadzenie wszystkich stronnictw politycznych, reprezentujące ogół ludności król. stol. miasta Krakowa, wzywa Koło Polskie do wniesienia urzeczywistnienia i jak najszybszego protestu w austriackiej Izbie posłów

Równocześnie wzywa się prezydium Koła polskiego do natychmiastowego zwołania Koła sejmowego do Krakowa celem zjednoczenia wszystkich sił polskich i ustalenia środków obrony.

GŁOSY PRASY POLSKIEJ.

„Nowa Reforma” w krótkim artykule „Traktat pokojowy z Ukrainą” pisze między innymi:

Szczegół traktatu, które obecnie wiedeńskie urzędowe źródła ogłaszają, przesłuchuje miarę tego, co wogóle w tym kierunku przewidywano. Do nowo utworzonej Ukrainy obok ziem historycznych polskich, włączono także część ziem polskich etnograficznie, które dopiero w czasie największego wyubijania nacjonalizmu rosyjskiego, rząd carski odważył się od Królestwa Polskiego odwracać. Mówimy o Chelmieżyźnie, Podlasiu. Jest to więc ciężki cios, który godzi w najżywniejsze interesa całej Polski.

„Il. Kurjer Codzienny” oświadcza:

„Ani jedna litera z tego traktatu do niczego nie zobowiązuje Polaków i nie ma dla nich żadnego znaczenia. Protestujemy zarówno przeciw treści zawartego pokoju, jak i formie i sposobowi rokowań.

A dalej:

„Diplomatom interesowanym umieszczać się po pierwsze musi, że uspokoją przez to apetyty Ukraińców, nie oddając z dzierżaw posiadanych przed wojną, po drugie jeszcze więcej umieszczać się im tam, gdzie jest między Polakami i Ukraińcami wytworzone przez to przepaść, której nie ma wywrotna i że rzucana między Polaków i Ukraińców kosa niezgodności stworzy stały stan zapalny między oboma pobratymczymi narodami, stan podobny do tego, jaki z takim powodzeniem udaje się nieraz wywołać między społeczeństwami żyjącymi w Kongu. Rzecz naturalna, że interesowani eskontowaliby później wszelkie plusy tego strasznego rozbratu sąsiednich narodów Polaków i Ukraińców na swoją korzyść — — — — —

Wojna polsko-rosyjska.

RZĄD POLSKI WOBEC WOJSKA DOWBOR-MUSNICKEGO.

Z Warszawy donoszą:
Rząd Królestwa polskiego objawia wobec wystąpienia wojska polskiego do walki z bolszewikami zrozumiałe zainteresowanie.
Wypadki w Rosji są żywo omawiane w kołach rządowych. Poczyniono kroki w celu bezpośredniego na miejscu poinformowania się o stanie rzeczy.

Front polski ma 240 kilometrów!

WIEDEN. Koła wojskowe oświadczają, że wobec zdobycia Witebska front polsko-rosyjski obejmuje już obecnie 240 kilometrów, licząc za jego najskrajniejszy punkt południowy Rogaczew. Od tego frontu, w którego środku leży Mohylew, wojsko polskie posunęło się już na wschód o 140 km., co wymownie świadczy o niemiernie szybkich operacjach armii polskiej.

Krylenko w Mińsku.

SZTOKHOLM. „Telegraphen Union” donosi:
Rosyjski generalissimus Krylenko został pod silną strażą dostawiony do głównej kwatery wojennej wojska polskiego w Mińsku.

Tekst traktatu.

Traktat pokojowy, zawarty pomiędzy państwami centralnymi a ukraińską republiką ludową ma brzmienie następujące, które podajemy dziś w całej rozciągłości:

Traktat pokojowy pomiędzy Niemcami, Austro-Węgrami, Bułgarią i Turcją z jednej strony a ukraińską republiką ludową z drugiej strony.

Wobec tego, że naród ukraiński ogłosił w toku obecnej wojny wszechświatowej swoją niepodległość i wyraził życzenie zawrzeć pokój pomiędzy republiką ukraińską a państwami, postępującymi w wojnie z Rosją, rządy Niemiec, Austro-Węgier, Bułgarii i Turcji postanowiły zawrzeć traktat pokojowy z rządem ukraińskiej republiki ludowej. W ten sposób uczyły one pierwszy krok ku trwałemu i dla wszystkich stron honorowemu pokojowi wszechświatowemu, który nie tylko, że zakończy okropności wojny, lecz doprowadzi do ponownego podjęcia przyjaznych stosunków pomiędzy narodami w dziedzinach politycznej, prawnej, gospodarczej i kulturalnej.

W tym celu upewnieni o przedstawicielach wyszczególnionych rządów, mianowicie cesarsko-niemieckiego rządu: sekretarz stanu dla spraw zagranicznych cesarski rzeczywisty radca tajny Ryszard v. Kühlmann,

C. i k. w. p. radca tajny austro-ukraińskiego: minister c. i k. dworu państwowego i spraw zagranicznych, tajny radca J. C. i K. Apostolskiej Mości hr. Otto Karol Czernin na Chudenicach.

Królewsko-bułgarskiego rządu: prezes ministrów dr. Wasyl Radostawow, poseł Andrzej Toszewski, poseł Iwan Stojanowicz, pełnomocnik wojskowy pułk Piotr Gonczew i dr. Todor Ananiasow.

Cesarstwo-ottomańskie rządu: Jego Wysokość wielki wezyr Talaat-pasza, minister spraw zagranicznych Achmet Messini Bej, Jego Wysokość Ibrahim Hakki Pasza i gen. kawalerii Achmet Iszet Pasza.

Rządu ukraińskiej republiki ludowej: członkowie ukraińskiej Rady Centralnej: panowie: Aleksander Sewriuk, Mikołaj Lubinski i Mikołaj Lewycki

zgromadziły się celem rozpoczęcia rokowań pokojowych w Brześciu Litewskim, i po przedstawieniu pełnomocnictw, uznanych za dobre i odpowiednie, co do formy, zgodzili się co do następujących postanowień:

I.

Art. 1.

Niemcy, Austro-Węgry, Bułgaria i Turcja z jednej strony a ukraińska republika ludowa z drugiej strony oświadczają, że stan wojenny pomiędzy nimi jest zakończony. Strony zawierające traktat gotowe są nadal żyć w pokoju i przyjaźni.

Art. 2.

1. Pomiędzy Austro-Węgrami z jednej

SZTAB REWOLUCYJNY.

Skład rosyjskiego sztabu rewolucyjnego, o którego wzięciu do niewoli doniosły depesze, był następujący:—Sztab polowy w kwatery głównej, driel się na wydział kompletacji i operacji. Sztab sztabu stanowi: naczelnik Ter-Arutjan, wydział kompletacji: Kamienszkiw, Sopotowicz, Manuza, wydział operacji: kwartiermistrz Waciet, dyżurny Parczan, intendent Podhorecki, naczelnik komunikacji Saszin, inspektorowie Szibarew i Galszko, aprowizacja Feierabend.

Co piszą bolszewicy?

Wedle doniesienia „Express Korespondent” prasa bolszewicka stwierdza, że walki pomiędzy Legionami Polskimi a wojskami bolszewickimi trwają w dalszym ciągu z zmiennym szczęściem.

Komisarz ludowy do spraw wojny zarządził środki, aby za pomocą ściągania posiłków przeszkodzić dalszemu posuwaniu się wojsk polskich. Dalszych walk oczekiwać należy w najbliższych dniach.

W sumie ogólnej general Dowbór-Musnicki ma do dyspozycji około 100.000 żołnierzy, a mianowicie: 12 pułków piechoty, kilka pułków kawalerii, obficie zaopatrzone oddziały lotnicze i stosunkowo znaczny oddział artylerji.

a ukraińska republika ludowa z drugiej strony pozostają, o ile te państwa nie są sobą granic, to są granicami, jakie istniały przed wybuchem obecnej wojny pomiędzy monarchią austro-ukraińską a Rosją.

2. Dalej na północ granica ukraińskiej republiki ludowej zaczyna się od Tarnopola i bieżąc dalej na północ po linii Białogóra, Szczeczeńszyn, Krasnastaw, Puchaczów, Radziń, Międzyrzec, Sarnaki, Mieliń, Wysokie Litewskie, Kamieniec Litewski, Pruzany, Wyganowice. W szczególności granica ta przeprowadzona będzie przez komisję mierzącą według stosunków etnograficznych, z uwzględnieniem żywoty ludności.

W razie gdyby ukraińska republika ludowa posiadała miała jeszcze inne wspólne granice z jednym z innych państw członkowskich, to co do tego, nastąpią specjalne porozumienia.

Art. 3.

Opuszczenie okupowanych terytoriów rozpocznie się niezwłocznie po ratyfikacji obecnego traktatu pokojowego.

O sposobie przeprowadzenia ewakuacji i oddania obszarów opróżnionych posłanowi specjaliści pełnomocnicy stron zainteresowanych.

Art. 4.

Dyplomatyczne i konsularne stosunki pomiędzy zawierającymi układ stronami rozpoczną być natychmiast po ratyfikacji traktatu pokojowego.

Osobne postanowienia dotyczące będą możliwe jaknajdalejsho eubstronno dopuszczenia konsułów.

Art. 5.

Zawierające układ strony rezygnują wzajemnie z odszkodowań wojennych, t. zn. ze zwrotu państwowością państw, na prowadzenie wojny, oraz z odszkodowań za szkody wojenne, t. zn. za te szkody, który przyczyniono środkami wojennymi na terenach wojennych tym państwom, oraz przynależnym do nich, łącznie z rekwiizycjami, dokonaniem w kraju nieprzyjacielskim.

Art. 6.

Jedcy wojenni stron wojujących wysłani będą do czynności, o ile nie wyrażają ich życzenia pozostania w państwie, w którym się znajdują jako jeńcy i przy zgodzie tego państwa, lub też nie zezwala wyjechać do innego kraju. Uregulowanie związków z tym punktem kwestyj następuje podług szczegółów, zawartych w art. 8.

Art. 7.

W sprawie stosunków gospodarczych pomiędzy stronami zawierającymi traktat ułożono się jak następuje:

Zawierające traktat strony zobowiązują się natychmiast nawigować stosunki gospodarcze i zorganizować wymianę towarów na następujących zasadach:

Aż do 31 lipca r. b. wzajemna wymiana zbawiających najważniejszych produktów

rolniczych i przemysłowych, w celu pokrycia zapotrzebowania bieżącego, odbywać się będzie podług następujących postanowień:

a) Ilość i rodzaj produktów, wymiana których przewidziana jest w poprzednim ustępie, ustanowione będą po każdej stronie komisji, składającej się z członków obu stron w równej ilości, a która zbierze się natychmiast po podpisaniu traktatu pokojowego.

b) Ceny produktów przy wspomnianej wymianie towarów ustanowione będą na zasadzie wzajemnego porozumienia przez komisję, złożoną z równej liczby członków stron obu.

c) Obliczanie następuje w złocie na zasadzie następującej: Tysiąc marek niemieckich w złocie ukraińskiej republiki ludowej = 462 rb. w złocie Ił Cesarstwa rosyjskiego 110 rb. 1/2 imperiala, albo 2000 koron austriackich i węgierskich w złocie ukraińskiej republiki ludowej = 392 rb. 76 kop. w złocie Ił Cesarstwa rosyjskiego (1 rb. = 1/2 imperiala).

d) Wymiana towarów, ustanowionych przez komisję, wymienioną w ustępie a) następuje przez centralne państwowe lub przez centralę, pozostającą pod kontrolą państwa.

Wymiana produktów niestanowiących przy wymienionej wyżej komisji odbywa się drogą wolnej komunikacji pod warunkiem prozowniczego traktatu handlowego, ujętego pod następującą cyfrą II.

(d.c.p.)

warszawskich. Projekt ogłoszony drukiem i przesłano do Krakowa na ręce profesora dra Fiericha, celem zapoznawania przez niego i przez krakowskie Towarzystwo prawnicze. — Z końcem bieżącego miesiąca odbędzie się posiedzenie Towarzystwa prawniczo-ekonomicznego, którego zadaniem będzie obrad komisji i powziąć uchwały co do sposobu wydania żądanej przez Warszawę opinii. Prezydium Towarzystwa postara się przedtem o sprowadzenie pewnej ilości egzemplarzy projektu, aby umożliwić członkom zapoznanie się z jego treścią.

Góście w Warszawie. W dniu 7 b.m. hawli w Warszawie przejeżdżał: prezydent ministrów bułgarskich Radosławski, wielki wezyr Talat pasza i Hakkı pasza, ambasador turecki w Berlinie. — Onegdaj odbyło się przyjęcie u hr. Hutten-Czapowskich, na którem, prócz wyżej wymienionych gości tureckich obecni byli: prezes rad ministrów Kucharzewski, minister rolnictwa Pomorski i sekretarz stanu do spraw politycznych hr. Rostworowski.

Zjazd współdzielczy w Lublinie. Z Lublina donoszą: Zjazd polskich stowarzyszeń współdzielczych skończył się po trzechdniowych obradach przyjęciem rezolucji, w której podniesiono konieczność zjednoczenia się wszystkich związków współdzielczych i kas centralnych, dając konieczność wytyczenia linii wytycznej dla spółek zarobkowych, dla organizacji wspólnej kadencji kadencji ludowej w Królestwie Polskiem i dla spółek spożywczych. Dalej przyjęto wniosek, domagający się założenia naukowego instytutu współdzielczego i zainicjowanie ufundowanie polskiej katedry dla spraw współdzielczych.

Obudowa kałiskiego ratusza. Na ostatnim posiedzeniu Rady miejskiej omawiano warunki konkursu odbudowy ratusza. W celu odbudowy ratusza ogłoszony ma być konkurs na sporządzenie planu tej odbudowy wśród koła architektów warszawskich. Przyszły gmach ratusza, w którym mieściłby się ubiór wszystkich biur zarządu miasta, któryby znalazłby większą w tym celu wykupić należałoby przylegające od strony południowej nieruchomości. Kosztorys ogólny obliczony jest na około 1,200,000 mk. Termin konkursu oznaczony został na dzień 3 maja r. b. Na konkurs planu odbudowy ratusza wyznaczono 3 nagrody: I — 5000 mk., II — 3000 i III — 2000 mk., na konkurs zaś planu fasady i założeń w Starym Rynku również 3 nagrody w sumie ogólnej 5,500 mk. Do komisji konkursowej, z ramienia Rady, wybrano dra L. Dzielwskiego, na zastępcę p. Włodęgo.

Będzini górnicy i hutnicy tow. akcyj. zostało ukończonych w dniu 27 grudnia 1917 r. na pierwszym zebraniu akcyjnym. Powyższe przedsiębiorstwo górnictwa założone zostało przy pomocy niemieckiego kapitału (1 milion marek). W zarządzie tego tow. akcyjnego, jak informuje „Deutsche Loder Zeitung“ zasiadają sami Niemcy.

Z Częstochowy wymigrowało około 20,000 mieszkańców. W końcu roku ub. na podstawie dokładniej prowadzonych danych przez miejskie biuro meldunkowe, ogólna liczba ludności stanowiła 75,702.

Przed wybuchem wojny Częstochowa liczyła 92,975 mieszkańców. Przyczyną tego zjawiska jest zupełny zastój życia ekonomicznego miasta, które opierało swój byt: a) na przemysle i b) na pielgrzymkach na Jasną Górę.

Czynnych było 16 wielkich fabryk przetwarzających drzewo i wyrobów celulozowych. Liczni robotnicy wymigrowali bądź do Niemiec, bądź na wieś.

Ruble. Z Warszawy donoszą: Na rynku Kridatwa zjawia się zupełnie nowe ruble rosyjskie, przemycane z Rosji. Podobno tam płaca za ruble po 125 marek, a w Warszawie wymieniają po 155 względnie 195. Dobre zarobki!

W Szwajcarii za ruble dają tylko 90 marek albo 77 franków.

Jak w średniowieczu. We wczorajszym „J. Wort“ czytamy: „Rabinat warszawski wydał odezwę do ludności żydowskiej, wyzwołując ją, ażeby w celu przeciwdziałania chorobom epidemicznym wykonywać pokute religijną, wystrzegano się naruszania świętości soboty, modlono się i dawano jałmużnę. Rabinat wyznaczył w tym celu ubiegły dzień poniedziałkowy, jako dzień modły, kiedy „jeść nie należy, a nie wolno pić dnia“. A kto może wytrzymać na dać okupu pieniężnego. Środki te są bardzo dobre, lecz czyżby rabin nie zrobił lepiej, gdyby zaczęli nawoływać do przestrzegania czystości?

Ślub na cmentarzu żydowskim. Z Warszawy donoszą, że odbył się tam niezwykły ślub żydowski na cmentarzu przy ul. Gęsiej, pod gołębem niebem, pomiędzy gro-

bami. Uroczystość ta zgromadziła około 10,000 żydów, ciekawych niepowodziwego widowiska.

Śród żydów bowiem panuje przesąd, że w razie panowania epidemii, „cudownym“ środkiem zwalczania jej ma być wyposażenie 2 ubogich znowozwici i urządzenia im ślub publiczny wśród grobów zmarłych na epidemie.

Inicytywę urządzenia takiego ślubu w Warszawie dał kramarz żydowski z hal targowych za Żelazną Bramą. Zwrocił się o pozwolenie do rabbinów, którzy go udzielili po odbyciu szeregu narad.

Kramarz zebrał kilka tysięcy marek na koszty wesela. Młodej parze sprawiono wyprawę. „Rodzicami weselnymi“ byli wszyscy kramarze, „ojcem“ zaś główny handlujący pończochami w kramach Wielopola, Mesza Wieleba. W młogę w domu odbyły się zarczynki, ślub zaś onegdaj o g. 17-jej w pol. na cmentarzu. Na uroczystości te pozapalano świece we wszystkich t. zw. namiotach, urządzone nad grobami cadyk-cudotwórców.

Po ślubie rozległy się śród grobów głośnie okrzyki „Maszetowi!“ i powininowania.

Wieczorem urządono bal ślubny w sali Wiedeńskiej za Żelazną Bramą z rybą i mięsem. Przygrywała liczna orkiestra, a „marszałek“ rozweselał gości. Bal przeciągnął się do rana. Góście złożyli kilkadziesiąt tysięcy marek jako podarunek ślubny dla młodej pary. Grej zamierzają też urządzić kram w halach.

Telegamy.

Nowy gabinet ukraiński.

WIEN. „N. F. Presse“ donosi ze Stokholmu: Ukraiński nowy rząd socjalno-rewolucyjny ukonstytuował się i ma skład następujący:

- Prezes ministrów Horbaczewski.
 - Wojna Nicimowski.
 - Sprawy wewnętrzne Kryściuk.
 - Szkab Percepici.
 - Komunikacja Sokolecz.
 - Rolnictwo Tenczenko.
 - Zwrotność Kowalewski.
 - Sprawy zewnętrzne Szulgin.
 - Sprawiedliwość Tarszenko.
 - Marynarka Antoniewicz.
- Nowy gabinet jest gabinetem koalicyjnym, którego większość stanowią członkowie partii socjalno-rewolucyjnej, mniejszość zalicza się do socjalnych demokratów. Prezes ministrów Horbaczewski jest socjalnym rewolucjonistą.

Zaostżony stan obłężenia.

BERN. Do „Daily News“ donoszą z Petersburga: Wskutek niepokojów w bardzo wielu guberniach oraz podejrzaną postawę ziemst ogłoszono w całej Rosji zaostżony stan obłężenia.

„Secolo“ donosi z Petersburga: Ponieważ ziemstwa rosyjskie coraz częściej i coraz energiczniej uchwalają protesty przeciwko rządowi petersburskiemu, wobec tego ten ostatni przeciw wszelką komunikację telegraficzną z prowincją.

Z Dąbrowy.

Koncert w Resursie.

Urządzony staraniem p. Edmunda Mirka koncert niedzielny dla młodzieży, liczącej zebranej publiczności, przedziednia kilku godzin w atmosferze żrętnie artystycznej.

Atrakcją wieczoru był udział profesora Brandta, który wysoce artystyczną grą na skrzypcach porwał słuchaczy. — I nie w tem dziwnego. — Smyczek w ręku Brandta to różdżka czarodziejska wprowadzająca słuchacza w iluzoryczny świat artystycznych złudzeń i szlachetnych pragnień, a piękny i głęboki ton jego skrzypiec lekko powiem komu rany serca i duszy zadane przeciwnościami życia codziennego, albo szalonym huraganem budzi umysł z uśpienia, zachęcając do energicznej pracy.

Brandt to wirtuoz uszlachetniający umysł słuchaczy: miłośnością i czystością tonu pobudza do marzeń i wiary że w ludzkości pomimo determinacji, walki o byt i zabiegów natury realnej, nie zamarło jeszcze poczucie piękna. — Perliste pasaża i staccata porwają słuchacza, który zdaje się chciałby biec za nim, pochwytywać i zatrzy-

mać tylko dla siebie, — lecz niestety ułatnia ją się tak szybko, że ledwie myśli ścigać jej można. — Tępy podwójne i akordy zmieniające czystością harmonii, a fazyelotem zdają się być ciałem fletu olimpijskiej na której figlary Orestes wygrywa piosnkę żalną. Brandt nie stał jeszcze w punkcie kulminacyjnym swojego artystycznego, on potęgował się dla blizkiej przyszłości.

Zachwycenie widzian Lutnicą z Sosnowca, dali i na tym koncercie dowód że w późniejszej wyżej pracy nie ustają a słarna dyrektora Jakubowicza wydają obfite plony.

A pan Mirek — filar artystyczny popiosów walczy w Zagłębiu, — cichy, bezpretensjonalny, gotowy zawsze do współzłutnu tam, gdzie trzeba otworzyć dla niedoli lub ucieczki pamięć wielkiego umysłu i czyny; — szkoda tylko, że urodził się w Zagłębiu i nie posługiwał się cudzoziemskimi narzędziami, inaczej by go ceniono i przyjmowano. Potęgi o szerokiej skali materialny wokalny, wrodzona muzykalność i pewność tonu, dają mu, pomimo braku artystycznego wyszkolenia, możność opanowania każdej pieśni i rozbudzenia w słuchaczach sympatii dla jej twórcy jak i wykonawcy.

A. Michalewski.

(d) Popielec. Skończył się karnawał, zapust, ostojki... Nie było tam tego karnawału zbyt wiele; zrakda tu i owdzie przezwadnie prywatnie pojawiały się „tradycyjne“ pączki, tu i owdzie dano chylikom folę spragnionych tanów nóżkami i nogami... Tańczyć chcieli, lecz obawiano się „opini“ wszechwładnej opinii małego miasteczka, takiej opinii co na mnie złosiłowej gubernantki i wlosy w pregi jak lyena jaka... Bo taka właśnie Małuchina i Ropuchina rządzą miastem, ploki nosi i drugie tańczące broni chybają, pod protektoratem Władczy. Wiedzy i koncert będzie dowie, bo pod pokrywą jego można było urządzić i puścić się w pias choby do rana białego... Ale to broń Boże nie dotyczy Dąbrowy, ani jakiegokolwiek tu koncertu... Rzec tylko chciałem, że oto dziś właśnie skończyły się ostatki — i posypa nam głowy popiołem — byśmy pamiętali, że oto przed nami naprawdę ostatki dobra wszelkiego... i popielec smutny. (im).

(d) Wielka kradzież. W nocy z 9-go na 10-go b. m. okradli nieznani sprawcy magazyn sklepu spółki spożywczej „Flora“. Sprawcy rozrabiali ściany budynku, w którym znajdowały się skład sklepu i znikli niepożegnawszy się, „po angielsku“, zabierając na pamięć trzy worki kukru i moc innych artykułów spożywczych. Szkoda obliczona na około 30,000 koron. Podejrzań o kradzież trzech stróżów nocni zostali przez żandarmerię aresztowani i odesłani do Będzina, gdzie zostali przesłuchani i przytrzymani aż do ukończenia śledztwa.

GIEŁDA WARSZAWSKA.

11 lutego.
Znaczne zwykła dawnej waluty spowodowała silne podwyższenie się kursów listów zastawnych; znaczny pokup panował dla listów Ziemskich Miejskich przy niewielkiej podaży.

Papiery procentowe	TRANZAKCJE
6 procent. Obligacje m. Warszawy z r. 1915	182 — 183.50
6 procent. Obligacje m. Warszawy z r. 1916	188.50 — 191 —
Listy zast. Ziemsk. 4 1/2 proc.	170 —
Listy zast. Ziemsk. 4 pr. 1915	173. — 174. — 175. —
Listy zast. m. Warszawy 5 proc.	176 —
Listy zast. m. Warszawy 4 1/2 proc.	157 —
Renta	—
Serie ros.	—
Korony 63.50	—

W dniu 11 lutego b. r. wprowadzono na miejsce wiecznego spoczynku w Dąbrowie prochy ś. p. Teodozji Pazińskiej zmarłej w dniu 8 lutego 1918 roku w wieku 98 lat. 1378-1-1.

Bezczelność!

Radek-Sohelsohn i Babiński reprezentantami Polski — Gen. Hoffmann „obronca“ Polaków z zaboru pruskiego.

Biuro korespondencji donosi z Brześcia Litewskiego:

Na posiedzeniu dn. 8 b. m. na wniosek Trockiego dano głos członkowi delegacji rosyjskiej Babińskiemu, jako rzeczoznawcy dla spraw polskich. Babiński odczytał długi referat w języku rosyjskim, a jego towarzysze Radek powtórzył go potem w języku niemieckim. Obgrywał panowie swoich wywodach uważają się za jedynie polowych przedstawicieli narodu polskiego.

Zażądał natychmiastowego uiszczenia teżniejszych organów rządowych w Polsce i rozwodził skargi na dotychczasowy rozwój sprawy niezaradłości Polski. W elaboracie oświadczone dalej, że dotychczas tylko Rosja rewolucyjna broni prawdziwych interesów wolności Polski. Pp. Babiński i Radek w swoich wywodach powoływali się na Polaków, walczących w armiach austro-węgierskiej i niemieckiej.

Po odczytaniu tego pisma Kułman wywystosował do przewodniczącego delegacji rosyjskiej krótkie zapytanie, czy odczytany właśnie dokument należy uważać za oficjalne oświadczenie delegacji rosyjskiej.

P. Trocki odpowiedział wyjątkowo.

Na tam samym posiedzeniu generał Hoffmann oświadczył: Protestuję przeciw temu, żeby panowie Babiński i Radek uznawali sobie prawo przedstawiania w imieniu członków wojska niemieckiego. Muszę jak natężenie przed takimi próbami włączyć w obronę żołnierzy wojska niemieckiego polskiej narodowości, którzy na wszystkich polach bitwy byli się zaszczytnie za swą ojczyznę, za państwo niemieckie.

KRONIKA.

Kursy dla urzędników skarbowych. Dnia 11 b. m. w poniedziałek, o godz. 5-jej po południu w sali Towarzystwa Kredytowego m. Warszawy (ulica Czekiński 25) nastąpi otwarcie kursów skarbowości zorganizowanych przez Ministerstwo Skarbu w celu przygotowania swych urzędników.

Kursy będą trwały około 2-eh miesięcy. Po ukończeniu kursu, absolwenci zostaną delegowani na praktykę płatną do obecnych urzędów skarbowych w obu okupacjach niemieckiej i austriackiej.

Praktyka trwać będzie do czasu całkowitego przejścia skarbowości od władz okupacyjnych przez władze polskie.

Polska procedura cywilna. Komisja dla prawa cywilnego przy departamencie sprawiedliwości w Warszawie wypracowała w ostatnich czasach projekt „Głównych zasad procedury cywilnej“. Komisja składa się z szeregu najwybitniejszych prawników

